

Αλέξανδρος Χατζηνικολάου

Σήμερα θα κάψουμε τα λουλούδια

Αθήνα 2023

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Ο Αλέξανδρος Χατζηνικολάου γεννήθηκε στην Αθήνα το 2000 και σπουδάζει Πληροφορική στο ΕΚΠΑ. Δεν πιστεύει ότι έχουν ιδιαίτερη αξία οι παραπάνω πληροφορίες και τον ενοχλεί το πόσο φτωχή κάνουν να φαίνεται η ύπαρξή του.

alexchatzinikolaou@gmail.com

6945631452

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2022 – Μάιος 2023).

Το θεατρικό έργο *Σήμερα θα κάψουμε τα λουλούδια* του Αλέξανδρου Χατζηνικολάου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια

[Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με το συγγραφέα.

Περίληψη

Δύο αδερφές συγκατοικούν. Η Μεγάλη φέρνει συνέχεια άνδρες στο σπίτι. Η Μικρή ποτέ. Η Μεγάλη δέχεται συνεχώς λουλούδια από άνδρες. Η Μικρή ποτέ. Μια μέρα ένας Άνδρας στέλνει λουλούδια ζητώντας μια ακόμα ευκαιρία. Η Μεγάλη τον αγνοεί, η Μικρή γοητεύεται από την κίνηση. Οι αδερφές διαφωνούν και μαλώνουν. Ο Άνδρας επιμένει. Η Μικρή τρώει τα λουλούδια του Άνδρα και πεθαίνει. Μετά το θάνατο της, το Πτώμα της ανθίζει κι όποιος μυρίζει τα λουλούδια της την ερωτεύεται.

Πρόσωπα

Μεγάλη

Μικρή/Πτώμα

Άνδρας

ΠΡΑΞΗ Α

[Σαλόνι σπιτιού. Στο χώρο κυριαρχεί η παρουσία των λουλουδιών. Σε βάζα, σε γλάστρες, σε πλαστικά ποτήρια, αληθινά, ψεύτικα, φυτά όλων των ειδών και των χρωμάτων «πνίγουν» το χώρο. Η πόρτα στα δεξιά οδηγεί εκτός του διαμερίσματος. Κάποιος μόλις αποχώρησε. Από εκεί μπαίνει η Μεγάλη, ντυμένη όμως με ρούχα που φοράει στο σπίτι. Κρατάει ένα κόκκινο γαρύφαλλο, το οποίο και τοποθετεί πάνω στην τραπεζαρία. Η Μικρή κάθεται στον καναπέ, εμφανώς εκνευρισμένη.]

ΜΙΚΡΗ

Νομίζω τα' χουμε ξαναπει...

ΜΕΓΑΛΗ

Ωραία, ναι, τα' χουμε. Τι να κάνω ρε...

ΜΙΚΡΗ

Ξέρω γω; Να σεβαστείς ό,τι συμφωνήσαμε;

ΜΕΓΑΛΗ

Αφού ο άνθρωπος δεν έφευγε, τι να έκανα;

ΜΙΚΡΗ

Σπίτι σου είναι! Ας τον έδιωχνες! Ξέρεις ότι δεν έχω καμία όρεξη να ξυπνάω και να είμαι στην τσίτα γιατί σπίτωσες πάλι κάποιον άγνωστο!

ΜΕΓΑΛΗ

Εντάξει, δεν είναι άγνωστοι, για να τους φέρω σπίτι-

ΜΙΚΡΗ

Θα μιλάτε και... τρεις ολόκληρες εβδομάδες.

ΜΕΓΑΛΗ

Τι σημαίνει αυτό;

ΜΙΚΡΗ

Τίποτα, τίποτα. Αν δε σημαίνει για σένα κάτι, τότε τίποτα.

ΜΕΓΑΛΗ

Λοιπόν, την έχουμε ξανακάνει τη συζήτηση, δε θα λέμε συνέχεια τα ίδια και τα ίδια. Σου ζητάω και πάλι συγγνώμη για σήμερα, δε θα επαναληφθεί.

ΜΙΚΡΗ

Αυτό είπες και την προηγούμενη!

ΜΕΓΑΛΗ

Τώρα ήταν διαφορετικά... Ξύπνησε κι ήθελε χαδάκια και-

ΜΙΚΡΗ

Εσύ ήθελες;

ΜΕΓΑΛΗ

Ε;

ΜΙΚΡΗ

Εσύ, χαδάκια, ήθελες;

ΜΕΓΑΛΗ

Νομίζω όχι. Τι να του έλεγα όμως-

ΜΙΚΡΗ

Θα τον ξαναδείς;

ΜΕΓΑΛΗ

Ε... Όχι...

ΜΙΚΡΗ

Πέφτω απ' τα σύννεφα...

ΜΕΓΑΛΗ

Τώρα αυτό τι είναι; Το μοιραζόμαστε το σπίτι. Φέρε κι εσύ όποιον θες κι όσους θες.

ΜΙΚΡΗ

Καλά... Δεν είναι το ίδιο και το ξέρεις...

ΜΕΓΑΛΗ

Με αυτά τα μυαλά προφανώς και δε θα είναι το ίδιο. Ξέχνα τους μεγάλους έρωτες και τα παραμύθια-

ΜΙΚΡΗ

Αλλάζεις το θέμα. Έχουμε κάνει μια συμφωνία.

ΜΕΓΑΛΗ

Ναι. Συγγνώμη. Έχεις δίκιο.

ΜΙΚΡΗ

Ωραία.

ΜΕΓΑΛΗ

Ωραία.

[Σιωπή]

ΜΙΚΡΗ

[Γελάει]

ΜΕΓΑΛΗ

Τι;

ΜΙΚΡΗ

Σκέφτομαι πόσο ανούσιο είναι όλο αυτό. Αφού σε κάνα μήνα θα έχουμε πάλι τα ίδια. Κι όλο κάτι άσχημους φέρνεις, μπορείς πολύ καλύτερα. Αυτή την εικόνα έχεις για τον εαυτό σου;

ΜΕΓΑΛΗ

Αν θες να συνεχίσεις να μου σπας τα νεύρα, τα πας περίφημα.

ΜΙΚΡΗ

Το ξέρω.

ΜΕΓΑΛΗ

Καλύτερα άσχημοι παρά ανύπαρκτοι.

ΜΙΚΡΗ

Άρα το παραδέχεσαι ότι είναι άσχημοι.

ΜΕΓΑΛΗ

Αν είναι τόσο άσχημοι, εσύ γιατί ρωτούσες αν θα τους ξαναφέρω;

ΜΙΚΡΗ

Τι θυμήθηκες τώρα... Πάνε χρόνια που έχω να ρωτήσω, ξέρω τι σκύλα είσαι.

ΜΕΓΑΛΗ

Είμαι σκληρή κι άκαρδη και δεν μπορώ να δεχτώ αγάπη και να εκτιμήσω το δώρο που μου δίνεται και τα έχουμε ξαναπεί αυτά. Κάτι καινούριο;

ΜΙΚΡΗ

Όχι. Εσύ;

ΜΕΓΑΛΗ

Κι άλλο λουλούδι.

ΜΙΚΡΗ

Καλώς μας ήρθε! Πάντως αυτό τους το δίνω, μπορεί να είναι άσχημοι, αλλά είναι ρομαντικοί... Κάτι πρέπει να έχουν κι αυτοί, θα μου πεις...

ΜΕΓΑΛΗ

Το βρήκα έξω από την πόρτα του σπιτιού.

ΜΙΚΡΗ

Από πότε φυτρώνουν λουλούδια μέσα σε πολυκατοικίες;

ΜΕΓΑΛΗ

Έτσι όπως έχουμε γίνει εδώ μέσα, τίποτα δε μου κάνει εντύπωση.

ΜΙΚΡΗ

[Το σκέφτεται.]

Αν σου πω ότι μου φαίνεται κάπως γλυκό που το παλεύει ακόμα με αυτό τον τρόπο;

ΜΕΓΑΛΗ

Γιατί, κατάλαβες για ποιο λέω; Και τι ακριβώς παλεύει;

ΜΙΚΡΗ

Όχι, δεν έχω ιδέα ποιος είναι. Λες και τους ξεχωρίζω. Εσύ τους ξεχωρίζεις πλέον;

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν ξέρω. Ψέματα, ξέρω, δεν τους ξεχωρίζω μετά. Τόση ώρα προσπαθώ να σκεφτώ το επίθετο αυτού που μόλις έφυγε. Θα μου πεις, σιγά την πληροφορία. Εντάξει, ναι, αλλά το ήξερα. Το ήξερα ρε γαμώτο, και τώρα πάει. Μέσα στην εβδομάδα δε θα θυμάμαι το χαμόγελο του και σε ένα μήνα δε θα μπορώ καν να θυμηθώ πώς ήταν το σεξ μαζί του.

ΜΙΚΡΗ

Κι αυτός που έστειλε το τριαντάφυλλο;

ΜΕΓΑΛΗ

Ποιο;

ΜΙΚΡΗ

Το λουλούδι.

ΜΕΓΑΛΗ

Κι όμως, δεν είναι τριαντάφυλλο!

ΜΙΚΡΗ

Έλα ρε, μπράβο στο παλικάρι, είπε να πρωτοτυπήσει! Εγώ στο λέω πάντως, κάτι καλό μου βγάζει αυτός ο τύπος, μήπως να-

ΜΕΓΑΛΗ

Μα για ποιον τύπο μιλάμε; Νομίζεις ότι ξέρω; Δεν άφησε γράμμα, δεν άφησε σημείωμα, ένα κάποιο στοιχείο, τίποτα.

ΜΙΚΡΗ

Κινηματογραφικό...

ΜΕΓΑΛΗ

Creepy.

ΜΙΚΡΗ

Δε χρειάζεται να το παίζεις σκληρή σε μένα. Για κάποιο λόγο τα κρατάς όλα αυτά τα λουλούδια, λένε μια ιστορία, θες να θυμάσαι. Έχεις μαζέψει τόσα τριαντάφυλλα, κι όμως, αν τα παρατηρήσεις, δεν είναι ίδια μεταξύ τους. Ορχιδέες, τις οποίες θυμάμαι ακόμα αυτό το αγόρι να προσφέρει γεμάτο ντροπή. Σίγουρα τις είχε φέρει από το σπίτι του, δεν είχε ιδέα τι ήταν αυτό το πράγμα που κρατούσε. Τουλίπες, μπιγκόνιες, βιολέτες, πανέμορφες βιολέτες που έχουν κρατήσει τόσο καιρό, να θυμηθώ να τις περιποιηθώ λιγάκι. Μαργαρίτες, αυτό είναι λουλούδι για σένα, οι μαργαρίτες, το πιστεύω πραγματικά.

ΜΕΓΑΛΗ

Είναι απλά δώρα. Εσύ επιλέγεις να ρομαντικοποιείς τα πάντα και να τους δίνεις ένα συμβολικό χαρακτήρα, κακώς όμως, πολύ κακώς.

ΜΙΚΡΗ

Τότε γιατί τα κρατάς;

ΜΕΓΑΛΗ

Έλα τώρα! Λες και δεν είσαι εσύ αυτή που τα φροντίζει και τα συντηρεί. Δεν έχω επιλογή να τα κρατήσω ή όχι, γιατί πολύ απλά δε θα τα αφήσεις εσύ να πεθάνουν.

ΜΙΚΡΗ

Θα αφήνες ένα στόμα διψασμένο; Θυμάσαι τι λουλούδια έφερε ο μπαμπάς;

ΜΕΓΑΛΗ

Φρέζιες, θυμάμαι...

ΜΙΚΡΗ

Για αυτό περίμενα πάντα να έρθει η άνοιξη, όταν τον έβλεπα να εμφανίζεται με τις πρώτες φρέζιες ήταν σαν-

ΜΕΓΑΛΗ

Ήταν σαν να είχε πιεί.

ΜΙΚΡΗ

Δεν ήταν αυτό που πήγαινα να πω. Έχεις δίκιο όμως.

ΜΕΓΑΛΗ

Σε τι απ' όλα;

ΜΙΚΡΗ

Δε θα άφηνα ποτέ ένα λουλούδι να πεθάνει. Ξέρεις, είναι τα παραμελημένα σου παιδιά, κι έρχονται σε μένα για να παραπονεθούν. Κατά κάποιο τρόπο είμαι μια καλή θεία!

ΜΕΓΑΛΗ

Σταμάτα να ονειροπολείς. Σοβαρά στο λέω, άκου με λίγο. Φοβάμαι πως όσο νοιάζεσαι για τα δικά μου λουλούδια, τόσο μαραίνονται τα δικά σου.

ΜΙΚΡΗ

[Κατευθύνεται προς τα λουλούδια του δωματίου, τα περιεργάζεται, τα χαϊδεύει.]

Ίσως, αν είμαι καλή στα δικά σου λουλούδια, να με θεωρήσουν άξια μητέρα και να μου δώσουν τη χαρά να μπουν και στη δική μου ζωή. Ίσως...

[Στα λουλούδια.] *Είμαι καλή μαζί σας, σωστά;*

ΜΕΓΑΛΗ

Ε! Τι είναι τώρα αυτό. Θες να αρχίσω να ανησυχώ;

ΜΙΚΡΗ

Φέρε το λουλούδι που σου έδωσε ο αγαπημένος σου.

ΜΕΓΑΛΗ

Ο «αγαπημένος μου» παρατήρησε ένα γαρύφαλλο έξω από την πόρτα και τώρα νομίζει ότι-

ΜΙΚΡΗ

[Περιτριγυρισμένη από λουλούδια.] Ο αγαπημένος σου προσφέρει ένα κομμάτι της ψυχής του, το άνθος του, στέκεται εκτεθειμένο κι ευαίσθητο, κρεμάμενο από ένα πρασινωπό στέλεχος, τόσο αδύναμο, βασανισμένο, το κόβει για να σου το προσφέρει, ακόμα κι αν έτσι ξέρει ότι ξεκινάει μια αντίστροφη μέτρηση για το πέρασμα του στην ανυπαρξία. Επιλέγει να στερηθεί ένα κομμάτι του ίδιου του του είναι, ακόμα κι αν πρόκειται να χαθεί παντοτινά, να καταστραφεί, γιατί γνωρίζει καλά ότι η καταστροφή που θα ακολουθήσει αν δεν προσφέρει ποτέ αυτό το λουλούδι, θα είναι πολύ μεγαλύτερη. Οπότε, δεν ποτίζω απλά λουλούδια, ούτε προσφέρω ζωή σε παιδιά. Φροντίζω τις ψυχές όλων αυτών των ανδρών που έχουν φυλακιστεί εδώ μέσα. Δεν ξέρω γιατί. Ίσως για να τους καταλάβω καλύτερα. Ίσως για να τους τιμωρήσω που θέλησαν εμένα κι όχι εμένα, κι έτσι αναγκάζονται να παρακολουθούν ξανά και ξανά την ήττα τους, με κάθε νέο θύμα που προσελκύεις. Δεν αξίζει αυτή η μοίρα στο γαρύφαλλο. Δεν μπορώ όμως και να το αφήσω να πεθάνει.

ΜΕΓΑΛΗ

Τι λες; Τι είναι όλα αυτά; Σταμάτα να με φρικιάρεις, γιατί με φρικιάρεις πολύ άσχημα!

ΜΙΚΡΗ

Το γαρύφαλλο. Δώσ' το.

ΜΕΓΑΛΗ

Όχι, αποφάσισα. Τέρμα τα λουλούδια. Τέρμα οι ψυχές, τέρμα τα παιδιά, τέρμα όλα. Θα το κόβω και σε αυτούς εξ αρχής, αυτή η κατάσταση έχει ξεφ-

[Η Μικρή τρέχει ξαφνικά προς το μέρος της, αρπάζει το γαρύφαλλο κόβοντας το άνθος από το σώμα του λουλουδιού και το χώνει αμέσως στο στόμα.]

ΜΕΓΑΛΗ

Τι κάνεις; Φτύσ' το!

ΜΙΚΡΗ

[Το φτύνει στο χέρι της και γελάει κοροϊδευτικά.]

Καλά, το' χαψες φουλ, έτσι; «Αχ η καημένη η αδερφή μου τρελάθηκε, πάει! *Μαράθηκαν τα λουλούδια της!*»

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν πας καλά μωρέ, δεν πας καθόλου καλά.

ΜΙΚΡΗ

Δεν το θυμήθηκες; Δεν κατάλαβες τι έκανα;

ΜΕΓΑΛΗ

Ναι, ο μπαμπάς πάλι, θυμάμαι...

ΜΙΚΡΗ

Το συγκεκριμένο κι όλες το έκανε συνέχεια. Έβαζε μια μαργαρίτα στη γλώσσα, τράβαγε τα αυτιά και-

ΜΕΓΑΛΗ

Ναι, ναι, εκεί ήμουν, τα θυμάμαι. Έκανε πολλά ωραία ο μπαμπάς, μακάρι να τα έκανε κι όταν δεν έπινε...

ΜΙΚΡΗ

Ναι, αυτό δε σημαίνει όμως ότι δεν τα έκανε με αγάπη! Για να χαρούμε τα έκανε!

ΜΕΓΑΛΗ

Μάλλον ναι... Άσε αυτά που έκανε ο μπαμπάς. Εμείς είμαστε εντάξει;

ΜΙΚΡΗ

Εξαρτάται. Με αφήνεις να φάω το γαρύφαλλο;

ΜΕΓΑΛΗ

Μην τολμήσεις να κάνεις πάλι αυτά τα τρελά σου. Είπαμε, δεν κρατάμε άλλα φυτά, τέλος. Πέτα το.

ΜΙΚΡΗ

Μα-

ΜΕΓΑΛΗ

Πέταμα. Δεν το συζητώ.

ΜΙΚΡΗ

Εντάξει... Θα το ριζώ στη λεκάνη. Νομίζω ότι έχει το δικαίωμα να φύγει σε νερό και να μην καταλήξει σε κοινά σκουπίδια.

ΜΕΓΑΛΗ

Ό,τι πεις! Απλά ξεφορτώσου το!

[Η Μικρή μπαίνει στο μπάνιο κι εκεί ενώ φαίνεται έτοιμη να ριζει το λουλούδι στη λεκάνη, αρχίζει να του ψιθυρίζει, στην αρχή στοργικά και στη συνέχεια αγριεμένα. Το «ταξιδεύει» πάνω σε όλο της το σώμα, το φέρνει στο αυτί της σαν να περιμένει μια απάντηση από το άνθος. Το φέρνει στο ένα της μάτι σαν κιάλι και στο τέλος το φέρνει αργά στο στόμα της, μασώντας το με δυσκολία. Η διαδικασία τη βασανίζει, πέφτει στο πάτωμα και διπλώνεται, προσπαθώντας ταυτόχρονα να μη βγάλει κάποιον έντονο ήχο. Όταν πια καταφέρει να το καταπιεί, σηκώνεται, τραβάει το καζανάκι και βγαίνει σα να μη συνέβη τίποτα.]

ΜΕΓΑΛΗ

Τώρα που πιάσαμε τον μπαμπά, με τη μαμά έχεις μιλήσει καθόλου;

ΜΙΚΡΗ

Έχω καιρό να την πάρω. Εσύ;

ΜΕΓΑΛΗ

Τα ίδια.

ΜΙΚΡΗ

Βέβαια, έχει καιρό να πάρει κι αυτή. Σωστά;

ΜΕΓΑΛΗ

Σωστά.

ΜΙΚΡΗ

Καιρό έχει όμως να πάρει κι ο μπαμπάς-

ΜΕΓΑΛΗ

[Την κοιτάει έκπληκτη, μετά το αρχικό σοκ γελάει αμήχανα.]

Δε σε αναγνωρίζω!

ΜΙΚΡΗ

[Με ειλικρινή αγωνία.] Ούτε εγώ με αναγνωρίζω!

ΜΕΓΑΛΗ

Έτσι σε θέλω, χαλαρή, να κάνεις κάνα αστείο. Άντε, όλα πολύ σοβαρά τα παίρνεις, δεν κάνει.

ΜΙΚΡΗ

Ας αλλάξουμε θέμα καλύτερα. Χαλαρή, αλλά όχι και τόσο χαλαρή.

ΜΕΓΑΛΗ

Να σου πω τότε, αυτά που έλεγες πριν τα πιστεύεις;

ΜΙΚΡΗ

Ποια;

ΜΕΓΑΛΗ

Για τους άνδρες και τα λουλούδια και τις ψυχές τους, όλες αυτές τις μαλακίες.

ΜΙΚΡΗ

Έλα μωρέ, ξέρεις πώς τα έλεγα, αφού σου έκανα πλάκα.

ΜΕΓΑΛΗ

Εντάξει. Ήθελα να ξέρω. [Παύση]

Γιατί δεν πήραμε ρε συ ποτέ η μία λουλούδια για την άλλη;

ΜΙΚΡΗ

Γιατί πάντα έφερνε και στις δύο ο μπαμπάς.

ΜΕΓΑΛΗ

Σε σένα πάντα περισσότερα...

ΜΙΚΡΗ

Τι... Γιατί το λες αυτό...

ΜΕΓΑΛΗ

Νόμιζες ότι δεν το έπαιρνα χαμπάρι; Δεν ήταν μεγάλη διαφορά, 2-3 άνθη, αυτό ήταν όλο. Τα μετρούσα όμως, κάθε φορά, και τα δικά σου έβγαιναν περισσότερα.

ΜΙΚΡΗ

Μήπως τα μετρούσες λάθος... Ίσως... Δεν...

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν είναι αυτό το θέμα. Μετά τον μπαμπά. Να, τώρα, εδώ, είμαστε γεμάτες λουλούδια κι είναι όλα από ξένους. Παντελώς ξένους για σένα, πλέον ξένους για μένα.

ΜΙΚΡΗ

Δεν ξέρω, να σου πω την αλήθεια εγώ πάντα περίμενα να λάβω πρώτα... Ακόμα περιμένω δηλαδή...

ΜΕΓΑΛΗ

Και πάλι, τι τα κρατάμε όλα αυτά εδώ; Αφού δε σημαίνουν τίποτα. Ένας τοίχος μιας ψεύτικης αγάπης είναι, ο οποίος ανήκει πλέον στις πιο κακόγουστες καφετέριες κι όχι σε ένα σπίτι. Αν όλα αυτά τα λουλούδια δείχνουν πόση αγάπη έχω λάβει, τότε κάτι δεν πάει καλά με μένα, γιατί δεν την ένιωσα ποτέ. Πολλές φορές μάλιστα την κουβαλώ σαν βάρος, δεν ξέρω γιατί. Λες κι αυτός ο «τοίχος αγάπης» έχει μια κλίση που συνεχώς αυξάνεται και γέρνει όλο και περισσότερο πάνω μου.

ΜΙΚΡΗ

Σαν τη συλλογή της μαμάς...

ΜΕΓΑΛΗ

Θεέ μου, γίνομαι η μαμά-

ΜΙΚΡΗ

Υπερβολική, όπως πάντα...

ΜΕΓΑΛΗ

Όπως η μαμά!

ΜΙΚΡΗ

Εντάξει, ναι, όπως η μαμά. Θα ηρεμήσεις τώρα; Τι σε έπιασε με τα λουλούδια μας; Κοίτα τα μωρέ πόσο όμορφα είναι... Πολλές φορές σιέφτομαι όλους αυτούς τους άνδρες... Είναι σαν να τελείται μια κηδεία με κάθε λουλούδι που μπαίνει σε αυτό το σπίτι. Έπειτα τοποθετούμε το λουλούδι στο μνήμα και... και...

ΜΕΓΑΛΗ

...κι απλά χάνεται. Κι αυτός κι εγώ.

ΜΙΚΡΗ

Κι εσύ.

ΜΕΓΑΛΗ

Γνωρίζεις την ιστορία του Ηλιογάβαλου;

ΜΙΚΡΗ

Τι λες;

ΜΕΓΑΛΗ

Ρωμαίος αυτοκράτορας. Έριξε μια βροχή από πέταλα, τόσα πέταλα που κυριολεκτικά έπνιξαν όλους τους καλεσμένους του, όσο εκείνος γελούσε. *Κατάφερε να σκοτώσει, με λουλούδια. Κατάφερε να πνίξει, με αγάπη.*

ΜΙΚΡΗ

Δε γίνεται να σκοτώσει η αγάπη. *Κάτι τόσο τρυφερό, όσο ένα λουλούδι, είναι αδύνατο να πληγώσει. Μπορεί μόνο να πληγωθεί...*

ΜΕΓΑΛΗ

Και τι πειράζει αν θέλω να χαθώ; Ναι, με κάθε άνθος κηδεύονται μαζί κι οι ψευδαισθήσεις που κουβαλάει. Καλύτερα έτσι.

ΜΙΚΡΗ

[Αρχίζει να την πλησιάζει, σαν μαγεμένη, και την παίρνει αγκαλιά.]

Έχεις ακόμα μια ευκαιρία... Αυτό το γαρόφαλλο... Αυτός ο άνδρας...

ΜΕΓΑΛΗ

Αυτός ο άνδρας τι; Δε θα τη φέρει ένας άνδρας τη σωτηρία μου. Τώρα το βλέπω. Μια ζωή ψάχνω κάτι μεγάλο, στα μικρά. Το μόνο που βρίσκω, ματαιώση. Ξανά και ξανά. Έτσι όμως έχω συνηθίσει... *Μέσα μου υπάρχει ένα κομμάτι ξένο, γεμάτο ζωή, ένα δικό μου λουλούδι. Δεν ξέρω τι να το κάνω. Το προσφέρω σε άνδρες για να καταφέρω να το αποδεχτώ εγώ η ίδια. Μα κανείς δεν μπορεί να το δει! Τα λουλούδια που φέρνουν για αληθινά, είναι χίλιες φορές πιο ψεύτικα από το δικό μου! Τότε το ξεριζώνω και το καίω. Το καίω γιατί δεν του αξίζει αυτή η πραγματικότητα. Αυτό έχει όμως τόση ζωή που την επόμενη μέρα βρίσκεται ξανά εκεί, με τις ίδιες ελπίδες, τις ίδιες ψευδαισθήσεις, τα ίδια χρώματα!*

ΜΙΚΡΗ

Το δικό μου λουλούδι... Με καίει... Οι ρίζες του απλώνονται στις φλέβες μου... Ακούω το κλάμα του...

ΜΕΓΑΛΗ

Το ξέρω, ξέρω πόσο σε καίει και για αυτό δε θέλω να μαραθεί!

ΜΙΚΡΗ

Σου αξίζουν λουλούδια σα φιλιά... Με πέταλα σα χάρδια...

ΜΕΓΑΛΗ

Κι εσένα το ίδιο...

[Χτυπάει μία φορά το κουδούνι.]

ΜΕΓΑΛΗ

[Σαν να έχει ζυπνήσει από όνειρο.]

Δεν το πιστεύω...

ΜΙΚΡΗ

Πάω να ανοίξω...

ΜΕΓΑΛΗ

Άσε, πάω.

[Η Μεγάλη ανοίγει την πόρτα και σηκώνει από κάτω μια παιώνια μαζί με ένα σημείωμα.]

Τι έχουμε εδώ...

Φύτρωσε κι άλλο λουλούδι σε αυτή την πολυκατοικία! Μαζί φύτρωσε και γράμμα! Πολύ εύφορες σιάλες, συμφωνείς;

ΜΙΚΡΗ

Αχ επέστρεψε; Τι γράφει; Διάβασε το!

ΜΕΓΑΛΗ

«Προσφέρω μια παιώνια – για μια αγάπη αιώνια

Λες πως κράτησε ένα βράδυ,

Μα ακόμα καίει αυτό το χάρδι

Με δάκρυα αγάπης πότισα λουλούδια,

Δικά σου όλα γλυκιά μου πεταλούδα

*Πέτα άλλη μια φορά απ' το παράθυρο μου,
Κάνε πραγματικότητα το κούφιο όνειρο μου»*

[Μικρή και Μεγάλη κοιτάζονται μεταξύ τους προσπαθώντας να φανούν σοβαρές.]

[Σιωπή]

ΜΙΚΡΗ

Λοιπόν...

ΜΕΓΑΛΗ

Χμ...

ΜΙΚΡΗ

Είναι και ποιητής-

ΜΕΓΑΛΗ

Σπουδαίος! Σπουδαίος ποιητής!

ΜΙΚΡΗ

Και τώρα... Αν κατάλαβα καλά... Εσύ είσαι «πεταλούδα»;

ΜΕΓΑΛΗ

Ναι! Γιατί; Δε σου κάνω;

ΜΙΚΡΗ

Όχι... Πώς... Μου κάνεις...

[Κοιτάζονται με νόημα και σιάνε στα γέλια, γελάνε σα να μην υπάρχει αύριο.]

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν υπάρχει αυτό το πράγμα! Δεν το ζω τώρα αυτό!

ΜΙΚΡΗ

Τι τα θες τα γράμματα βρε αγόρι μου; Μια χαρά το έπαιζες μυστήριος, γιατί τώρα αυτό;

ΜΕΓΑΛΗ

Και φαντάζομαι το μαλάκια να το γράφει και να σκέφτεται «Καλά, έχω έμπνευση σήμερα!»

ΜΙΚΡΗ

[Τρυφερά] Εγώ το φαντάζομαι να το γράφει και να συγκινείται επειδή σε σκέφτεται!

ΜΕΓΑΛΗ

[Σταματάει σταδιακά να γελάει, όσο επεξεργάζεται αυτό που άκουσε.]

Τι; Ξειόλλα ρε, δεν τσιμπάω.

ΜΙΚΡΗ

Δε σου πέρασε δηλαδή εσένα από το μυαλό; Αν αγνοήσουμε αυτά που γράφει, αν σκεφτούμε το γιατί-

ΜΕΓΑΛΗ

Τι να κάτσουμε να σκεφτούμε; Πας καλά; Μου κάνεις πλάκια και τσιμπάω τώρα; Αυτό συμβαίνει;

ΜΙΚΡΗ

Καλά, ξέχνα το. Αν είναι να αντιδράς έτσι, ξέχνα ό,τι είπα. Τώρα τι κάνουμε;

ΜΕΓΑΛΗ

Τι κάνουμε;

ΜΙΚΡΗ

Εσένα περιμένω να μου πεις.

ΜΕΓΑΛΗ

Θες να... παραγγείλουμε τίποτα;

ΜΙΚΡΗ

Τι; Όχι! Δε λέω τι κάνουμε γενικά! Τι κάνουμε με τον άλλον.

ΜΕΓΑΛΗ

Τίποτα απολύτως.

ΜΙΚΡΗ

Δε γίνεται να μην-

ΜΕΓΑΛΗ

Τίποτα.

ΜΙΚΡΗ

Μα αυτός-

ΜΕΓΑΛΗ

Είπα. Τίποτα δε θα κάνουμε. Τελειώνει εδώ η ιστορία.

ΜΙΚΡΗ

Ε άμα λέω εγώ ότι είσαι σκύλα... Σκύλα, πραγματικά. Εντάξει, είπαμε, δεν το έχει με το στίχο, τι να κάνουμε. Έχει όμως άλλα καλά! Διάβασες τι έγραφε για σένα;

ΜΕΓΑΛΗ

Διάβασα γαμώτο σου, μπροστά σου το διάβασα. Δεν τσιμπάω με τέτοιες μαλακίες εγώ.

ΜΙΚΡΗ

Και με τι «τσιμπάς» δηλαδή; Κολλημένη είσαι, πας να αποδείξεις κάτι λες κι είσαι μικρό παιδί. Ωρίμασε πια!

ΜΕΓΑΛΗ

Συγγνώμη, αλλά δεν είναι έτσι οι έρωτες και δεν επικοινωνούν έτσι οι άνθρωποι. Κάτι βλαμμένοι τα κάνουν αυτά! Λοιπόν, εγώ παραγγέλνω. Θες εσύ τίποτα;

ΜΙΚΡΗ

Ο μπαμπάς έγραφε στη μαμά!

ΜΕΓΑΛΗ

[Όσο είναι στο κινητό της, σε κάποια εφαρμογή, για να παραγγείλει.]

Ο μπαμπάς, η μαμά, ο μπαμπάς, η μαμά, ο μπαμπάς- Θα πάρω δυο καλαμάκια για μένα. Λέγε, θες κάτι;

ΜΙΚΡΗ

Ναι, θέλω να με ακούσεις!

ΜΕΓΑΛΗ

Ξέρεις ότι πλέον μπορείς να παραγγείλεις λουλούδια; Όχι να κάνεις ειδική παραγγελία από κατάστημα και να σου τα ετοιμάσουν, αλλά να στα φέρει ντελιβεράς στην πόρτα σου.

ΜΙΚΡΗ

Πού κολλάει τώρα αυτό;

ΜΕΓΑΛΗ

Στην παραγγελία. Τελευταία ευκαιρία, την ολοκληρώνω.

ΜΙΚΡΗ

Δώσε μια ευκαιρία. Κοίτα τι όμορφο λουλούδι διάλεξε πάλι!

ΜΕΓΑΛΗ

Ντελίβερι φαγητού, ντελίβερι λουλουδιών, ντελίβερι βιβλίων, ντελίβερι προφυλακτικών, ντελίβερι μωρών, ντελίβερι συναισθημάτων, ντελίβερι θανάτου, όλη μας η πραγματικότητα στηρίζεται πάνω σε δυο ρόδες και κρέμεται από την ικανότητα επιβίωσης ενός κακοπληρωμένου οδηγού.

ΜΙΚΡΗ

Τι θες δηλαδή; Να εμφανιστεί ο ίδιος με το λουλούδι στο χέρι, να σου πει τι; Αποφάσισε τι σκατά θες επιτέλους!

ΜΕΓΑΛΗ

Είπα, δύο καλαμάκια. Πάει, την έστειλα, δε θα φας σήμερα.

ΜΙΚΡΗ

Τι μαλακισμένη που γίνεσαι ώρες ώρες... Στείλε έστω ένα μήνυμα να του πεις να ξεκόψει. Αυτό είναι το πιο τίμιο.

ΜΕΓΑΛΗ

Πάω για κατούρημα.

ΜΙΚΡΗ

Αφού ξέρεις πολύ καλά τι κάνεις, ας το παραδεχτούμε. Θες να ασχολούνται με την πάρτη σου και να το παίζεις δύσκολη. Ακριβώς σαν τη μαμά.

ΜΕΓΑΛΗ

Σήμερα θα το γλεντήσουμε. Σήμερα θα κάψουμε τα λουλούδια. Σήμερα θα κάψουμε το παρελθόν. Σήμερα θα κάψουμε τον μπαμπά, και τη μαμά μαζί.

ΜΙΚΡΗ

Το γυρίζεις στο μελό για να αποφύγεις την κουβέντα-

ΜΕΓΑΛΗ

Θα κάψουμε τη μάνα μέσα μας. Θα κάψουμε τα παιδιά που δεν έχουμε. Θα καίμε μέχρι να μη μείνει τίποτα. Κι αν αυτός, τότε, δεν έχει γίνει παρανάλωμα, θα δεχτώ να μιλήσω ξανά μαζί του.

ΜΙΚΡΗ

Τι μαλακίες είναι αυτές; Τι λες πάλι γαμώτο σου; Εγώ σου μιλάω σοβαρά κι εσύ-

ΜΕΓΑΛΗ

Θα κατορηθώ πάνω μου. Πάω.

ΜΙΚΡΗ

Πάρ' την παιώνια τότε να τελειώνουμε με αυτό το θέμα.

ΜΕΓΑΛΗ

Ποια παιώνια;

ΜΙΚΡΗ

Τι ποια-

ΜΕΓΑΛΗ

Αυτή. Δικιά σου. Κάν' την ό,τι θες. Φα' τη, ξέρω γω. [Φεύγει]

[Η Μικρή μένει μόνη στο σαλόνι και παίρνει στα χέρια της το λουλούδι. Το κοιτάει καλά ενώ σκέφτεται όσα έλεγε η αδερφή της. Αποφασίζει να του βάλει φωτιά με έναν αναπτήρα, όταν όμως ανάψει θα το μετανιώσει αμέσως και για να το σβήσει θα το βάλει στο στόμα της. Αυτή τη φορά το καταναλώνει λαίμαργα, εκφράζοντας παράλληλα μια ηδονή η οποία αποτυπώνεται στο σώμα και στις κινήσεις της, μαζί όμως με πόνο και λύπη. Όλα αυτά σταματούν μόλις επιστρέφει η Μεγάλη.]

ΠΡΑΞΗ Β

ΜΕΓΑΛΗ

Μουσική, θέλω μουσική.

[Η Μικρή αρχίζει να βήχει έντονα. Η Μεγάλη βάζει να παίξει το “There is an End” των Greenhornes με τη Holly Golightly κι αγνοεί συνειδητά το βήχα της Μικρής.]

ΜΙΚΡΗ

Πνίγομαι!

ΜΕΓΑΛΗ

Θα σου περάσει.

[Ο βήχας της Μικρής σιγά σιγά μετατρέπεται σε λόξιγια, ο οποίος δε σταματάει.]

ΜΕΓΑΛΗ

Το αναγνωρίζεις το κομμάτι; Θυμάσαι από πού είναι; [Η Μικρή δεν απαντάει.]
Broken Flowers. Με αυτό τον κωλόγερο που προσπαθεί να κερδίσει τη συμπάθεια των
πρώην του πηγαίνοντας τους λουλούδια.

ΜΙΚΡΗ

Κάτι με το γιο του δεν ήταν;

ΜΕΓΑΛΗ

Ναι, κάτι τέτοιο, ξέρω γω.

ΜΙΚΡΗ

Καλός ο Bill Murray. Δε μοιάζει λίγο με τον αδερφό της μαμάς;

ΜΕΓΑΛΗ

Το θείο; Ναι, τώρα που το λες...

ΜΙΚΡΗ

Πάντα προτιμούσα το Lost in Translation εγώ.

ΜΕΓΑΛΗ

Αυτό άρρεσε και στη μαμά θυμάμαι. Έλεγε πάντα ότι αυτή ξέρει τι ψιθυρίζουν στο τέλος κι ότι θα το καταλάβουμε κι εμείς όταν μεγαλώσουμε. Μαλακίες έλεγε, εγώ ακόμα δεν έχω ιδέα.

ΜΙΚΡΗ

Τι πιστεύεις εσύ ότι λένε;

ΜΕΓΑΛΗ

Τα μυστικά του κράτους. Τι να λένε μωρέ, ποιος νοιάζεται. Άλλο κομμάτι, βαρέθηκα.

ΜΙΚΡΗ

Βάλε-

[Η Μεγάλη βάζει να παίζει το “Burnt Flowers Fallen” των Type O Negative κι ανάβει ένα τσιγάρο.]

ΜΕΓΑΛΗ

Με το λόξιγκα τι παίζει; Νομίζω το κάνεις και λίγο επίτηδες...

ΜΙΚΡΗ

Τι επίτηδες μωρέ; Λίγο ακόμα και θα κάνω εμετό, δεν ξέρω τι είναι αυτό το πράγμα!

ΜΕΓΑΛΗ

Καλά...

ΜΙΚΡΗ

Και το τσιγάρο δε βοηθάει!

ΜΕΓΑΛΗ

Εσένα μάλλον δε βοηθάει! Για εμένα είναι ό,τι πρέπει.

ΜΙΚΡΗ

Μα-

ΜΕΓΑΛΗ

Σιάσε λίγο επιτέλους, το κεφάλι μου. Δεν έβαλα μουσική για να σε ακούω να γκρινιάζεις, έλεος πια.

ΜΙΚΡΗ

Μαλακισμένη...

[Η Μεγάλη φαίνεται να την αγνοεί και να απολαμβάνει μόνη της το κομμάτι, μουρμουρίζοντας τους στίχους.]

ΜΕΓΑΛΗ

Θες να βάλουμε καμιά ταινία απόψε;

ΜΙΚΡΗ

Όχι.

ΜΕΓΑΛΗ

Καλά...

ΜΙΚΡΗ

Σταμάτα! Θέλω να ακούσω!

ΜΕΓΑΛΗ

[Γελώντας] Μπάσταρδο, βγάζεις και γλώσσα... Ωραία λοιπόν, όποια μιλήσει πρώτη, έχασε.

[Για λίγα λεπτά δε μιλάει καμιά τους κι ακούγεται μόνο η μουσική. Η Μεγάλη κατευθύνεται προς τον τοίχο με τα λουλούδια. Τα περιεργάζεται κι επιλέγει ένα τριαντάφυλλο, στο οποίο βάζει φωτιά ενώ αρχίζει να σιγοτραγουδά. Η Μικρή παρατηρεί τις κινήσεις της Μεγάλης και μόλις τη βλέπει να καίει το λουλούδι, πετάγεται προς το μέρος της, ενώ ο λόξιγκας κόβεται.]

ΜΕΓΑΛΗ

*“All of the flowers I gave her
She burned them...”*

ΜΙΚΡΗ

Σταμάτα, δεν είσαι καλά! Δεν έχει καμία λογική αυτό που κάνεις, σε παρακαλώ!

ΜΕΓΑΛΗ

Έχασες!

[Βάζει φωτιά και σε άλλο τριαντάφυλλο.]

ΜΙΚΡΗ

Πονάω! Πληγώνεις εμένα, η φωτιά αυτή καίει μέσα μου και δε δίνει ζωή, την παίρνει!

ΜΕΓΑΛΗ

Σήμερα καίμε, στο είπα και πριν, αλλά δεν ήθελες να ακούσεις. Πρέπει να κάψουμε, για να αφήσουμε ξανά τη ζωή να κάνει το θαύμα της. *Κοίτα πόσο εύκολα χάνονται οι ψυχές τους...*

ΜΙΚΡΗ

Τα λουλούδια, άκου με, τα έφαγα. Δεν ξέρω γιατί.

ΜΕΓΑΛΗ

[Γελάει και καίει.]

Κι εγώ τα έφαγα και τα έτρωγα για χρόνια και τώρα κατάλαβα. *Δες πώς μπήκαν ανάμεσα μας.*

ΜΙΚΡΗ

Μέσα μου υπάρχει ένας κήπος που αργοπεθαίνει.

ΜΕΓΑΛΗ

Αυτή είναι η επανάσταση μας. Μετά θα κάψουμε τους ανθοπώλες. Τους πιο σκληρούς καπιταλιστές. Έβαλαν τιμή στην αγάπη και στη μνήμη. Έβαλαν τιμή στον ίδιο τον άνθρωπο.

ΜΙΚΡΗ

Αν αυτό είναι αγάπη, πλέον γνωρίζω ότι δεν μπορώ να σηκώσω το βάρος της.

ΜΕΓΑΛΗ

Κοιμάμαι με αυτούς τους άνδρες. *Αυτά τα πλάσματα.* Δεν είναι τα αρσενικά τους χαρακτηριστικά που επιζητώ. *Αυτά τα σώματα.*

ΜΙΚΡΗ

Κάφε εμένα, όχι αυτά. Κάφε εμένα, να λιώσει το φτηνό δέρμα και να πέσει φως στον κήπο.

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν έχουν διαφορά από τα λούτρινα που μας αγόραζαν. *Πώς μαλώναμε για το μεγάλο αρκούδο...* Ακόμα για αυτό μαλώνουμε.

ΜΙΚΡΗ

[Ουρλιάζει] Σταμάτα επιτέλους!

ΜΕΓΑΛΗ

[Σταματάει στιγμιαία, με γλυκύτητα.]

Όσα βράδια κι αν έχω περάσει με ξένους, η πιο τρυφερή «καληνύχτα» θα είναι πάντα η δική σου.

[Χτυπάει το κουδούνι. Η Μικρή τρέχει στην πόρτα. Έξω βρίσκει έναν κρίνο μαζί με ένα σημείωμα. Η Μεγάλη φαίνεται ακόμα να προσπαθεί να επανέλθει στην πραγματικότητα.]

ΜΙΚΡΗ

[Παίρνει στα χέρια της κρίνο και σημείωμα. Πέφτει στα γόνατα και διαβάζει.]

«Μη με ξεχάσεις.»

ΜΕΓΑΛΗ

[Δεν κοιτάει προς το μέρος της Μικρής.]

Δε θα σε ξεχάσω γλυκιά μου...

ΜΙΚΡΗ

[Φωνάζει, ακούγεται σαν θρήνος.]

Όχι... Όχι άλλο πια...

[Η Μικρή τρώει με μανία τον κρίνο, βιαστικά, λαίμαργα, παράλληλα όμως εξουθενωμένη, σαν να το προσπαθεί με τις τελευταίες τις δυνάμεις. Αφού καταφέρει να καταπιεί επανέρχεται ο έντονος βήχας, ο οποίος αφυπνίζει τη Μεγάλη.]

ΜΕΓΑΛΗ

[Ταραγμένη, πλησιάζει τη Μικρή.]

Τι σου συμβαίνει; Νερό, λίγο νερό χρειάζεσαι!

ΜΙΚΡΗ

[Δεν μπορεί να μιλήσει από το βήχα, προσπαθεί να πιαστεί από τη Μεγάλη.]

ΜΕΓΑΛΗ

Περίμενε, κάτσε! Έρχομαι τώρα! [Φεύγει στην κουζίνα.]

ΜΙΚΡΗ

[Καταφέρνει να βγάλει μια σύντομη κραυγή, η οποία ακολουθείται από τάση για εμετό.]

ΜΕΓΑΛΗ

[Επιστρέφει] Έλα αγάπη μου, έλα, πιες το, θα σου κάνει καλό, προσπάθησε, έλα, λίγο.

ΜΙΚΡΗ

[Καταφέρνει με δυσκολία να ακουμπήσει τα χείλη της στο ποτήρι και να πιει μια μικρή γουλιά.]

ΜΕΓΑΛΗ

Μπράβο, μπράβο γλυιά μου. Λίγο ακόμα πρέπει, έτσι; Βλέπεις, αφού βοηθάει.

ΜΙΚΡΗ

[Στιγμιαία ηρεμεί, πιάνει το ποτήρι στα χέρια της και πίνει άλλη μια γουλιά, μεγαλύτερη.]

ΜΕΓΑΛΗ

Μπράβο... Μπράβο... Ουφ... Έλα και με τρόμαξες γαμώτο σου, λέω τι έπαθε αυτή τώρα... Είσαι καλύτερα; Ηρέμησε ο βήχας;

ΜΙΚΡΗ

[Δυσκολεύεται] Ναι... Καλύτερα... Ευχαριστώ...

ΜΕΓΑΛΗ

Τίποτα... Κάτσε να δω ποια φαρμακεία είναι ανοιχτά σήμερα, γιατί δε θα περάσει «έτσι» αυτό.

[Παίρνει το κινητό της και παρατηρεί ότι έχει ένα μήνυμα, το οποίο ανοίγει να διαβάσει.]

ΜΙΚΡΗ

[Με μεγαλύτερη δυσκολία από πριν.] Πραγματικά... Ευχαριστώ...

ΜΕΓΑΛΗ

«ΤΟ ΕΛΑΒΑ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ. ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ. ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ ΕΛΑΒΕΣ ΚΙ ΕΣΥ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ»

ΜΙΚΡΗ

[Βγάζει μια πνιχτή κραυγή.] Όχι... Άκου...

ΜΕΓΑΛΗ

Μη δίνεις σημασία, ηρέμησε. Αυτός ο μαλάκας άρχισε πάλι τα δικά του, αλλά άκουσες. Φαίνεται να έβαλε μυαλό. Μη σε απασχολεί-

ΜΙΚΡΗ

[Προσπαθεί να σηκωθεί, τρέμοντας, κοντεύοντας να πνιγεί από το βήχα.] Εμετός...

ΜΕΓΑΛΗ

Πάμε μέσα, όχι εδώ! Έλα, σε κρατάω, δυο βήματα είναι, πάμε, μπορείς.

ΜΙΚΡΗ

[Κουνάει ελαφρώς το κεφάλι της και στηρίζεται πάνω στη Μεγάλη.]

ΜΕΓΑΛΗ

[Φτάνουν στην τουαλέτα.]

Θα είμαι μαζί σου, μην τρομάζεις, εδώ είμαι, όπως πάντα.

ΜΙΚΡΗ

[Ξαφνικά φωνάζει καθαρά και παρακλητικά.] Φύγε!

ΜΕΓΑΛΗ

Μα- Καλά, εντάξει, μην κάνεις έτσι, δε σε νταντεύω, απλά-

ΜΙΚΡΗ

Φύγε!

ΜΕΓΑΛΗ

[Τρομαγμένη, απομακρύνεται απότομα.] Ναι, συγγνώμη, περιμένω απ' έξω.

[Η Μικρή κλείνει την πόρτα με δύναμη κι ακούγεται να κάνει εμετό, να κλαίει, να ουρλιάζει, να χτυπιέται, με μανία που προκαλεί τρόμο στη Μεγάλη. Εκείνη κάθεται έξω από την πόρτα και τα ακούει όλα με αγωνία.]

[Σιωπή]

ΜΕΓΑΛΗ

Όλα- Όλα καλά; Θες κάτι;

[Ακούγεται ένας έντονος γδούπος στην πόρτα από μέσα, σαν να έπεσε πάνω της η Μικρή, ενώ ακριβώς εκείνη τη στιγμή χτυπάει το κουδούνι της εξώπορτας.]

ΜΕΓΑΛΗ

Τι ήταν αυτό; Είσαι εντάξει;

[Χτυπάει ξανά το κουδούνι.]

Όχι τώρα γαμώτο μου...

[Κουδούνι]

[Φωνάζει] Περιμένετε λίγο, έρχομαι, περιμένετε όμως!

[Πλησιάζει την πόρτα του μπάνιου.] Απάντησε μου, τι γίνεται;

[Κουδούνι]

[Πάει να ανοίξει, εμφανώς ταραγμένη. Στην πόρτα εμφανίζεται ο Άνδρας.]

ΑΝΔΡΑΣ

Πριν πεις το οτιδήποτε, γειά καταρχάς, άκου με λίγο, λίγα λεπτά θέλω μόνο και θα σε αφήσω στην ησυχία σου, για αυτό κι όλας ήρθα ως εδώ και χτυπάω κουδούνια σαν τρελός **[ΜΕΓΑΛΗ: Τι θες;]** και ξέρω τώρα αυτό το βλέμμα, ξέρω να σε διαβάζω πολύ καλά, το ξέρεις κι εσύ στην τελική, ίσως να είναι αυτό που σε τρομάζει σε εμένα, σε εμάς, τέλος πάντων, δικαίωμα σου, ποιος είμαι εγώ να σου αλλάξω γνώμη, έλεγα λοιπόν ότι για αυτό χτυπάω κουδούνια και συγγνώμη αν δεν είχες όρεξη τώρα να γίνει αυτό, αλλά μάντεψε, ούτε εγώ είχα όρεξη να παίζω το μαλάκια και να κάνω σα να μη συμβαίνει τίποτα και στην τελική λέω, μεγάλα παιδιά είμαστε, έτσι νομίζω τουλάχιστον, κι αν δε θες να μιλάμε από τα κινητά, ας τα πούμε από κοντά, σαν άνθρωποι, είναι και το πιο σωστό, εμένα έτσι μου αρέσει, θέλω να είμαι ξεκάθαρος σαν άνθρωπος **[ΜΕΓΑΛΗ: Όχι, όχι τώρα!]** γενικά, νομίζω στο έχω πει και – κυρίως – στο έχω δείξει αυτό, πιο ξεκάθαρος δεν μπορώ να γίνω, όμως λέω κάτσε να περάσω μία κι από εκεί να λήξει το θέμα μια και καλή να είμαστε όλοι εντάξει, να μην υπάρχουν γκρίνιες, παρεξηγήσεις και... και... ξέρεις μην είναι καμιά μαλακία μεταξύ μας ρε παιδί μου, θέλω να είμαστε καλά, να είμαστε εντάξει- καλά, τι κοιτάς έτσι; Ήρθα ως εδώ επειδή εσύ δεν καταδέχεσαι να ανοίξεις το κινητό σου **[ΜΕΓΑΛΗ: Δεν μπορώ!]** και να στείλεις ένα απλό μήνυμα έστω και με κοιτάς με αυτό τον τρόπο; Τι είμαι δηλαδή; Τι σου έκανα, στην τελική; Μίλα γαμώτο σου, πες κάτι ρε, δεν αντέχω άλλο, συγγνώμη, συγγνώμη, μαλακίστηκα, το ξέρω, το παράκανα και το τελευταίο ίσως ήταν λίγο λάθος, το σκεφτόμουν μετά και δεν ήθελα να το αφήσω εκεί, δικαιολογείται και το βλέμμα σου και το ότι δεν έστειλες και τα πάντα, δεν το πιστεύω, ε δεν το εννοούσα, δηλαδή, θέλω να πω, έχεις κάθε δικαίωμα, απλά βρε συ μη με κοιτάς έτσι, με σκοτώνεις, πες κάτι, όλο εγώ μιλάω θα μου πεις και θα έχεις κάθε δίκιο, ήρθα εδώ για να ακούσω εσένα, εσένα μόνο, τίποτα άλλο δε με νοιάζει κι αν δεν έχεις κάτι να πεις, επίσης σεβαστό, σεβαστό πραγματικά, το ακούω, έχεις κάθε, μα κάθε δικαίωμα, να μην πεις τίποτα κι εγώ θα το καταλάβω, αφού σε καταλαβαίνω, θα τα καταλάβω όλα μόνο κι από αυτό, εντάξει; Με ακούς; Είμαστε οκ, καταλαβαίνεις τι λέω; Έλα, πες μου έστω αυτό, όλα καλά;

[Η Μεγάλη, εξουθενωμένη, στέκεται στην πόρτα όσο φλυαρεί ο Άνδρας και καθώς ολοκληρώνει όσα έχει να πει, κάνει να την κλείσει και τρέχει προς την πόρτα του μπάνιου.]

ΑΝΔΡΑΣ

[Κρατάει την πόρτα για να μην κλείσει και χτυπάει με μανία το κουδούνι.]

Τι σκατά; Γιατί φέρεσαι ξαφνικά έτσι, δεν έκανα κάτι κακό, τι σου συμβαίνει-

ΜΕΓΑΛΗ

[Γυρνάει προς το μέρος του ενώ προσπαθεί να μπει στο μπάνιο, τρομαγμένη.]

Η αδερφή μου. Δεν είναι καλά. Στο μπάνιο. Άκουσα έναν ήχο και δεν... Δεν απαντάει...

ΑΝΔΡΑΣ

Έρχομαι.

[Ο Άνδρας μπαίνει στο διαμέρισμα και τρέχει προς το μπάνιο, κάνοντας πέρα τη Μεγάλη κι αρχίζει να παλεύει κι αυτός με την πόρτα.]

ΜΕΓΑΛΗ

Αιούς πώς έχουμε τρομάξει, πες κάτι, σε παρακαλώ!

ΑΝΔΡΑΣ

Όλα καλά θα είναι, μην ανησυχείς, είμαι εγώ εδώ.

ΜΕΓΑΛΗ

[Αγνοώντας τα λόγια του Άνδρα.] Αν είναι πάλι κανένα από αυτά τα αστεία σου...

ΑΝΔΡΑΣ

[Καταφέρνει να σπρώξει λίγο την πόρτα.] Λίγο ακόμα θέλει, όλα καλά.

ΜΕΓΑΛΗ

[Σπρώχνει τον Άνδρα προσπαθώντας να περάσει από το άνοιγμα της πόρτας.]

ΑΝΔΡΑΣ

Κάτσε, δε χωράς, λίγο ακόμα θέλει, άσε μου λίγο-

ΜΕΓΑΛΗ

Τελειώνει!

[Ο Άνδρας ανοίγει λίγο ακόμα την πόρτα. Η Μεγάλη στριμώχνεται και περνάει μέσα από το άνοιγμα. Αφού μπει κλείνει αμέσως ξανά πίσω της την πόρτα.]

ΑΝΔΡΑΣ

Τι γίνεται; Να μπω να βοηθήσω;

[Δε δέχεται καμία απάντηση. Όσο στέκεται στην πόρτα αρχίζει να περιεργάζεται το χώρο γύρω του με μια αδιαφορία, όχι πραγματικό ενδιαφέρον. Μετά από λίγα λεπτά η πόρτα ανοίγει και βγαίνει η Μεγάλη σέρνοντας το νεκρό πλέον σώμα της Μικρής. Τοποθετεί το Πτώμα στο κέντρο του δωματίου.]

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν... Δεν αναπνέει.

ΑΝΔΡΑΣ

Άσε με λίγο να-

ΜΕΓΑΛΗ

Όχι! Δεν αναπνέει.

ΑΝΔΡΑΣ

Τότε... Ίσως... Πες μου, τι να κάνω.

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν... [Προσπαθεί να το πει, αλλά πνίγεται.]

ΑΝΔΡΑΣ

Μήπως είναι καλύτερα να φύγω; [Περιμένει, δε δέχεται απάντηση.]

Γαμώτο μου, δεν ξέρω τι να κάνω, αλήθεια, έχω φρικάρει [Γελάει νευρικά.] αλλά θέλω να είμαι εδώ για σένα και να φανώ δυνατός, πρέπει να είμαι δυνατός, [Σταματάει το γέλιο.] η αδερφή σου είναι νεκρή-

ΜΕΓΑΛΗ

Μη! Είπα δεν αναπνέει!

ΑΝΔΡΑΣ

Δεν αναπνέει! Δεν αναπνέει, δεν αναπνέει, το ίδιο πράγμα λέμε, άκου-

ΜΕΓΑΛΗ

Όχι. Δε θέλω να ακούσω. Μη μιλάς άλλο. Αγκάλιασε με.

ΑΝΔΡΑΣ

[Την παίρνει αγκαλιά.] Τι συνέβη...

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν μπορώ να καταλάβω... Δεν έχω ποιο να κατηγορήσω αυτή τη φορά... Εμένα; Δεν μπορεί... Δεν έκανα κάτι τέτοιο, δε θα μπορούσα να το κάνω...

ΑΝΔΡΑΣ

Δεν έκανες τίποτα κακό, το ξέρω. Πρέπει όμως να δούμε τι συνέβη για να τη βοηθήσουμε. Μαζί θα βρούμε κάποια λύση, εμπιστεύσου με, υπάρχει ελπίδα. Άσε με να δω-

[Πάει πάνω από το Πτώμα και γονατίζει για να το πλησιάσει.]

ΜΕΓΑΛΗ

[Με φόρα το σπρώχνει μακριά από το Πτώμα.]

Μην την πλησιάζεις! Καλώ ασθενοφόρο κι εσύ φεύγεις.

ΑΝΔΡΑΣ

Κοίτα την!

ΜΕΓΑΛΗ

Φύγε!

ΑΝΔΡΑΣ

Κοίτα τη καλά, κοίτα το σώμα της!

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν αναπνέει!

ΑΝΔΡΑΣ

Τα λουλούδια, δες τα!

ΜΕΓΑΛΗ

[Γυρνάει και παρατηρεί καλύτερα το Πτώμα.] Άνθισε...

ΑΝΔΡΑΣ

Αυτό που σιέφτεσαι αυτή τη στιγμή είναι τελείως λάθος και πρόσεξε καλά τι θα πεις-

ΜΕΓΑΛΗ

Ο κήπος της...

ΑΝΔΡΑΣ

Για αυτόν ακριβώς το λόγο ήθελα και να σου μιλήσω από κοντά, άκου με πριν μιλήσεις-

ΜΕΓΑΛΗ

Η φύση κάνει γιορτή το θάνατο της...

ΑΝΔΡΑΣ

Η κίνηση ήταν συμβολική. Ακριαία, ίσως, ναι, αλλά πιστευα ότι θα καταλάβεις-

ΜΕΓΑΛΗ

Πασχαλιές... φρέζιες... γαρδένιες...

ΑΝΔΡΑΣ

Για αυτό ήταν και το μήνυμα τόσο σύντομο, δεν ήθελα να σε τρομάξω-

ΜΕΓΑΛΗ

Παιώνιες... γαρύφαλλα... καμπανούλες...

ΑΝΔΡΑΣ

Είχα πληγωθεί και δεν το πολυσιέφτηγα, κακώς βέβαια, για αυτό ήρθα αμέσως-

ΜΕΓΑΛΗ

Ασφόδελοι, παπαρούνες...

ΑΝΔΡΑΣ

Ναι, ήταν λάθος το ζυράφι εκεί μέσα, ήταν μεγάλο λάθος, όμως με πλήγωσες-

ΜΕΓΑΛΗ

Κι ένας κρίνος...

ΑΝΔΡΑΣ

Αυτή είναι η αγάπη, αυτά είναι τα συναισθήματά μου, δεν μπορώ να τα ελέγξω-

ΜΕΓΑΛΗ

Γέρνει μελαγχολικά πάνω απ' το στόμα της...

ΑΝΔΡΑΣ

Τα έκανα όλα από αγάπη, κι η αγάπη δεν μπορεί να πληγώσει-

ΜΕΓΑΛΗ

Σκότωσες με λουλούδια...

ΑΝΔΡΑΣ

Δεν- Τι; «Σκότωσα»; Πρόσεξε λίγο τι λες, σκέψου λίγο πριν μιλήσεις γαμώτο!

ΜΕΓΑΛΗ

Τα έφαγε... [Γελάει] Αφού έκανε πλάκα...

ΑΝΔΡΑΣ

Τα «δικά μου» λουλούδια, ε; Δικά σου είναι! Όλα για σένα τα έκανα!

ΜΕΓΑΛΗ

Όχι... Σαν τον πατέρα... Ο μπαμπάς... [Πέφτει κάτω και παίρνει αγκαλιά το Πτώμα.]

ΑΝΔΡΑΣ

[Δείχνει τον τοίχο.] Βλέπω όμως ότι έχεις ήδη αρχειτά! Τι να σου κάνουν κάνα δυο ακόμη...

ΜΕΓΑΛΗ

Οι ρίζες... Ο κήπος... Η φωτιά...

ΑΝΔΡΑΣ

Και... Και... Ξέρεις, δεν πρέπει να έχεις τόσα. Τα φυτά αναπνέουν! Κλέβουν το οξυγόνο σου! Γι' αυτό πνίγομαι. Ναι, πνίγομαι εδώ μέσα! Πώς αντέχεις να ζεις έτσι; Ίσως κι αυτή να μην άντεχε άλλο. Ίσως κι αυτή να πνίγηκε.

ΜΕΓΑΛΗ

Ποια «καληνύχτα» μπορεί να φέρει πάλι το ξημέρωμα;

ΑΝΔΡΑΣ

[Φωνάζει] Τι λες; Με ακούς τόση ώρα; Δεν το εννοούσα, δε φταις εσύ, ούτε τα λουλούδια, δεν ξέρω τι φταίει, βοήθησε με λίγο... [Πάει να τη σηκώσει.]

ΜΕΓΑΛΗ

Δεν μπορείς να με αγγίζεις. Αντάμει, πραγματικά. [Προς το Πτώμα.] Αγάπη μου...

ΑΝΔΡΑΣ

Βοήθησε με...

ΜΕΓΑΛΗ

Αγάπη μου...

ΑΝΔΡΑΣ

Συγγνώμη για όλα... Συγγνώμη...

ΜΕΓΑΛΗ

Σε αγαπώ.

ΑΝΔΡΑΣ

Κι εγώ...

ΜΕΓΑΛΗ

Όχι, το άρωμα... Το άρωμα... Όχι, όχι, όχι όχι όχι όχι...

ΑΝΔΡΑΣ

Το άρωμα σου...

ΜΕΓΑΛΗ

Κι αν στο θάνατο σου μπορούμε να είμαστε μαζί;

ΑΝΔΡΑΣ

Δε χρειάζεται να πεθάνει κανείς μας, εδώ είμαι...

ΜΕΓΑΛΗ

[Γυρνάει στον Άνδρα.] *Φίλα με. Τώρα.*

ΑΝΔΡΑΣ

Ναι, αγάπη μου... [Πετάγεται προς τα εκείνη και τη φιλάει παθιασμένα.]

ΜΕΓΑΛΗ

[Τραβιέται απότομα από αηδία.] *Δεν επιτρέπει ξένους στον κήπο της!*

ΑΝΔΡΑΣ

Πόσο μου είχε λείψει...

ΜΕΓΑΛΗ

Ρίζες με παγιδεύουν στο παρτέρι του νεκρικού έρωτα της.

ΑΝΔΡΑΣ

Σε θέλω...

ΜΕΓΑΛΗ

[Προς τον Άνδρα.] *Ας κάνουμε έρωτα, εδώ, τώρα, σε θέλω, σε έχω ανάγκη.*

ΑΝΔΡΑΣ

Μπροστά στο-

ΜΕΓΑΛΗ

Θέλω να βλέπει. Να βλέπει πώς ανασύρομαι μέσα από τα χρώματα της.

[Ο Άνδρας χωρίς να φέρει άλλη αντίρρηση πέφτει πάνω της κι αρχίζει να τη φιλάει παντού, να τη γδύνει, σπρώχνοντας περιστασιακά το Πτώμα ενώ κυλιούνται ακριβώς δίπλα του. Η Μεγάλη έχει έναν κόμπο στο λαιμό, πνίγεται, δυσφορεί εμφανώς με ό,τι συμβαίνει, παρ' όλα αυτά επιλέγει να το υπομείνει. Βγάζει ένα πνιχτό κλάμα κι αμέσως αφού ο Άνδρας εισχωρήσει, εκείνη το δαγκώνει, απελευθερώνεται κι απομακρύνεται έχοντας αγκαλιά το Πτώμα.]

ΑΝΔΡΑΣ

Καριόλα!

ΜΕΓΑΛΗ

[Στο Πτώμα.] *Συγγνώμη, νόμιζα ότι αυτό ήταν το σωστό αγάπη μου, αλλά όχι. Αφήνω τον έρωτα σου να με κατακλύσει, υποτάσσομαι στη φύση που κουβαλάς και τη φύση που μας έφερε και μας ορίζει, ξεχνάω μάνα και πατέρα, ξεχνάω νόμους, για όλα αυτά έχω μόνο λουλούδια, λουλούδια και τον έρωτα μου για σένα. Σε αγαπώ, σε αγαπώ, σε αγαπώ!*

ΑΝΔΡΑΣ

Για αυτό δεν είναι κανείς αρκετός; Αυτή δε στο επιτρέπει; Το άρωμα;

ΜΕΓΑΛΗ

[Φιλώντας το Πτώμα και χαϊδεύοντας τα μαλλιά του.]

*«Δεν ήθελα λουλούδια, ήθελα μόνο
Να είμαι ξαπλωμένη με τις παλάμες ανοιχτές, εντελώς άδεια»¹*

ΑΝΔΡΑΣ

---

¹ Απόσπασμα από το ποίημα «Τουλίπες» της Sylvia Plath, μτφρ. Κατερίνα και Ελένη Ηλιοπούλου

Μ' έφερες ως εδώ για να δω από κοντά τα χάλια σου, να ερωτευτώ, να με ξεφτιλίσεις, να αναπνεύσω ένα οξυγόνο πιο γλυκό, το άρωμα, να χαθώ στα χρώματα σου, να εκτεθώ στον ανώμαλο κόσμο σου, να οργώσω και να οργωθώ, να τραγουδήσω – το άρωμα! – στις σοδειές σου, να ρίζω τη βροχή που θα με αφήσει άδειο και μόνο και να αρρωστήσω να αρρωστήσω να αρρωστήσω...

ΜΕΓΑΛΗ

«Μα δεν υπάρχει κανείς
να πουλάει λουλούδια
στον άτυχο ετούτο δρόμο;»

ΑΝΔΡΑΣ

...από αυτά που αισθάνομαι ακόμα για σένα... για εκείνη... το άρωμα... για αυτό... δεν είσαι καλά, ούτε εγώ, άσε με να- βοήθεια, βοήθεια, ούτε εγώ καταλαβαίνω- αυτό δεν είναι- όμως το άρωμα... για αυτό ήρθα... [Την παίρνει αγκαλιά.]

ΜΕΓΑΛΗ

«Ποιος θα μου πουλήσει ένα λουλούδι;
Έχω τόσα που η ψυχή μου
πνίγεται και σχεδόν χάνεται
υπό το αμοίραστο βάρος τους»

ΑΝΔΡΑΣ

...σου ζητώ, στο τελευταίο γράμμα, «μη με ξεχάσεις», όσα έγιναν, μην τα ξεχάσεις, μη με αφήσεις να χαθώ...

ΜΕΓΑΛΗ

«Μα ποιος θα μου πουλήσει ένα λουλούδι;
Ένα διαφορετικό λουλούδι
γεννημένο έξω από μένα
σ' έναν αληθινό κήπο»

ΑΝΔΡΑΣ – ΜΕΓΑΛΗ (μαζί)

«Να το προσφέρω ίσως, σε κάποιον που το περιμένει»²

[Ο Άνδρας αφήνει τη Μεγάλη κι αγκαλιάζει μαζί της το Πτώμα.]

[Ξεινά έτσι μια «κούρσα φροντίδας κι ένδειξης λατρείας» μεταξύ του Άνδρα και της Μεγάλης, με τον Άνδρα να χαϊδεύει τα χέρια του Πτώματος και τη Μεγάλη να φέρνει μια βούρτσα για να χτενίσει τα μαλλιά του Πτώματος. Τα χάνδια και το χτένισμα γίνονται σταδιακά όλο και πιο έντονα. Άνδρας και Μεγάλη δε μιλάνε, δεν μπορούν να μιλήσουν, σκέφτονται μόνο το Πτώμα.]

[Η Μεγάλη τρέχει ξανά και φέρνει κοσμήματα για το Πτώμα, ενώ ο Άνδρας το σκεπάζει με τα ρούχα του και προσπαθεί να του φορέσει τα δικά του δαχτυλίδια.]

[Η Μεγάλη φέρνει ένα βρεγμένο πανί με το οποίο αρχίζει να «πλένει» γλυκά το Πτώμα, σαν μάνα που φροντίζει το άρρωστο παιδί της, ενώ ο Άνδρας αρπάζει λουλούδια από το χώρο γύρω του και τα προσφέρει επίσης στο Πτώμα. Κάθε φορά παίρνει ένα και το αφήνει, όχι πολλά μαζί, πηγαινοέρχεται συνεχώς.]

[Αρχίζει κι η Μεγάλη να προσφέρει λουλούδια, προσπαθώντας να ανταγωνιστεί τον Άνδρα.]

[Η Μεγάλη φέρνει χώμα και λίπασμα. Αρχίζει να τα ρίχνει πάνω στο Πτώμα, θέλοντας να φροντίσει έτσι τον «κήπο» αυτό. Το ίδιο αρχίζει να κάνει κι ο Άνδρας, παίρνοντας υλικό από τις σακούλες της. Οι κινήσεις τους, ειδικά του Άνδρα, εκφράζουν όλο και πιο έντονη βία. Είναι βιαστικές και χωρίς την προσοχή που επιδείκνυαν προωύτερα.]

---

² Αποσπάσματα από το ποίημα «Λουλούδια» της Antonia Pozzi

[Ο Άνδρας φέρνει ένα μεγάλο ποτιστήρι κι αρχίζει να ποτίζει το Πτώμα. Βρέχεται μαζί κι η Μεγάλη, η οποία προσπαθεί να πάρει το ποτιστήρι από τα χέρια του Άνδρα και να «ποτίσει» εκείνη το Πτώμα. Το ποτιστήρι περνάει από τον ένα στον άλλο, με νερά να πέφτουν παντού. Ανασαίνουν βαριά και γρυλλίζουν, έχουν μεταμορφωθεί σε ζώα.]

[Βρέχονται όλοι, αρχίζουν να γλιστρούν και να πέφτουν. Παρατάνε το «πότισμα» κι αγκαλιάζουν με μανία το Πτώμα, διεκδικώντας το με αυτό τον τρόπο, θέλοντας ο καθένας να το κρατήσει όλο δικό του. Ο Άνδρας είναι έντονος, βίαιος και φαίνεται να έχει πλεονέκτημα σε αυτό τον «αγώνα». Έχουν γίνει ένα και κυλιούνται πέρα δώθε στις λάσπες μέχρι να μην μπορεί κανείς να τους ξεχωρίσει. Καθώς Μεγάλη κι Άνδρας παλεύουν για την κυριαρχία επί του Πτώματος, αυτός σπρώχνει βίαια τη Μεγάλη κι αφού έτσι την απομακρύνει πιάνει λαίμαργα το Πτώμα και το φιλάει παθιασμένα στο στόμα.]

[Ο Άνδρας πετάγεται μακριά από το Πτώμα κι αρχίζει να τριβεται μανιωδώς, να χτυπιέται, ενώ παράλληλα χάνει τις δυνάμεις του. Η Μεγάλη επιστρέφει στο Πτώμα, παίρνοντας το αγκαλιά και συνεχίζοντας να το φροντίζει, εκφράζοντας έτσι την αγάπη της. Ο Άνδρας αρχίζει να βήχει και να έχει έντονη τάση για εμετό. Η Μεγάλη τον αγνοεί πλήρως, για εκείνη είναι σαν να μην υπάρχει. Ο Άνδρας σφαδάζει από τον πόνο και βγάζει άναρθρες πνιχτές κραυγές. Η Μικρή αρχίζει να κουνάει το σώμα της, σαν να ξυπνάει από ένα βαθύ ύπνο. Ο Άνδρας πεθαίνει. Η Μικρή ξυπνάει και κοιτάζεται με τη Μεγάλη. Αγκαλιάζονται σφιχτά. Παρατηρούν το νεκρό κορμί του Άνδρα και κοιτάζοντας το γελάνε σαν να θυμούνται κάποιο παλιό αστείο.]

ΤΕΛΟΣ